

П'Ю З ТВОЇ ДОЛОНЬ

Лі Холодна

П'ю з твої долонь

i

я не танцюю на граблях
але
опісля місяців самообману
порожніх до себе обіцянок
я їм з чужих долонь
повторюючи собі
що це не граблі
вони бо приправлені
моїм усвідомленням
абсолютною несерйозністю
сприйняття
а подерті колінка
не болять майже
якщо їх ігноруючи
засипувати сіллю
і обіцяти-обіцяти-обіцяти
що цього разу
все буде инакше
знаючи
що дійсно буде
лише тому
що я їм з чужих долонь
і
ігнорую
побиті колінка.

ii

певно
мені було би шкода
до болю шкода
беззахисної і маленької
наївної і дурної

себе
через декілька років
як шкода щоразу
наївну себе в шістнадцять
беззахисну себе в десять
коли в пам'яті спливають уривки
як з чужих рук їла
бо вважала це правильним
і єдиним варіантом
руки ж не чужі
а найрідніші.

iii

я завжди знаю
коли все починає руйнуватися
коли ламаються стіни
старанно вибудовані
коли набувають присмаку крові граблі
що б'ють по колінках вкотре
я готуюсь заздалегідь
складаючи себе тривожну валізку частинами
разом з загостренням депресії
і упаковкою таблеток
вимальовуючи собі сотні варіантів
в яких все трощиться
і я
як завжди
господи
сама в цьому
винувата
я ж бо дозволила
цьому всьому
статись.